

ת"פ 45207/10/13 - מדינת ישראל נגד רפאל אלקובי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45207-10-13 מדינת ישראל נ' אלקובי

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפאל אלקובי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד לופו

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין, בכך שבתאריך 9/8/13 בשעת לילה החזיק ברכבו סכין ואלה.

התביעה הפנתה אל ההלכה הנוהגת באשר לעבירה זו ובאשר למסוכנות הנובעת ממנה ובאשר לכך, הצורך להחמיר בענישה.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה נע בין חודש מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל בדרך של כליאה ממשית, בצד מאסר מותנה וקנס.

התביעה ערה לתסקירי שירות המבחן ולהמלצות שבהם ואולם לטעמה, יש להרשיע את הנאשם בעבירה זו וזהו אינו המקרה המתאים להימנע מהרשעה על פי המבחנים הנוהגים, מה גם שהנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בתעסוקתו.

בהתחשב במכלול הנסיבות ובהודאתו של הנאשם, עתרה התביעה להטיל עליו חודש מאסר בפועל שירוצה

בדרך של עבודות שירות וכן מאסר מותנה וקנס בסכום של 3000 ₪.

את טיעוניה תמכה התביעה בפסיקה שהציגה בפני ביהמ"ש.

ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם ואת תפקודו הנורמטיבי, כן הדגיש את עברו הנקי ואת היותו בן למשפחה נורמטיבית ומעולה. הנאשם נטל אחריות על המעשה והביע חרטה.

לטעמו של ב"כ הנאשם מדובר בעבירה המצוייה ברף הנמוך של מעשים מעין אלה.

ב"כ הנאשם ציין כי מזה כעשרה חודשים עובד הנאשם במקום עבודתו לשביעות רצון מעסיקו. הוא שואף להתקדם בעבודתו במקום זה וקיים חשש כי אם יורשע לא יוכל להמשיך בעבודתו, כיוון שלא יוכל להיכנס למקומות מסויימים, כאמור במכתב מעסיקו. יתר על כן, כך ציין, הרשעתו בפלילים תמנע העסקתו במקומות אחרים ובתפקידים אחרים וגם לכך יש ליתן את הדעת.

אף ב"כ הנאשם הסתמך על פסיקה שהציג בפני ביהמ"ש ועתר לקבל את המלצות שירות המבחן.

הוגש מסמך מתאריך 16/6/14 על נייר המכתבים של חברת הבניה "אשר בניה בע"מ" ובו נאמר החברה עובדת במוסדות ציבוריים, בתי חולים, בתי ספר. וכי העובדים נדרשים להיות "ללא הרשעות ללא עבר פלילי לאלתר" ועוד צויין כי הם מקווים כי בהמשך להמלצתם לא יורשע הנאשם וכי במידה ויורשע יאלץ להפסיק את עבודתו בחברה.

על החתום: "מ.א. אשר בניה בע"מ" ואין לדעת מי הוא בעל התפקיד אשר חתם על מסמך זה ומה שמו.

בעניינו של הנאשם ניתנו שני תסקירי שירות מבחן:

בתסקיר הראשון נכתב כי שירות המבחן התרשם מנאשם בעל כוחות ובשלות נמוכים המגלה יכולת מועטה של הסתגלות ויציבות במסגרות, כמו גם מתקשה בקבלת סמכות ובהתמודדות עם גבולות ברורים.

אז עבד כחצי שנה בחברת הבניה ואז הוצג בפני שירות המבחן מסמך בו נאמר כי הנאשם עובד חרוץ ורציני, אחראי מסור ושקדן, מגלה ענין בעבודה וממלא את תפקידו על הצד הטוב ביותר.

הנאשם הודה בעבירה וציין כי רכש את הסכין והאלה בהיותו בכיתה ז' "מתוך התלהבות" והניח אותם בביתו, בשלב מסוים העביר כלים מסויימים לרכבו ובכלל זה את הסכין והאלה ושם שכח אותם. לדבריו, לא ידע כי חל איסור על החזקת סכין. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה ליתן הסבר להחזקת הסכין והאלה ברכבו וכי אינו חש כל אחריות פלילית ביחס לביצוע העבירה. הנאשם מסר כי חש תחושות קורבנות עקב

ההליכים המשפטיים ועוד התרשם שירות המבחן כי הוא אינו מבין את משמעות העבירה ואינו מביע כל צער על ביצועה.

בשיחה עם הנאשם הוא מסר כי לא יפוטל במידה ויורשע, אך יחד עם זאת הביע דאגה באשר לאפשרויות תעסוקה עתידיות במידה וההרשעה תישאר בעינה.

לאור אופי העבירה והתייחסות הנאשם אליה כשהוא מתקשה להבין את משמעותה ותחושת הקורבנות שלו, ציין שירות המבחן כי אינו בא בהמלצה על ביטול ההרשעה. שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ בצד מאסר מותנה.

בדיון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר זה, טען ב"כ הנאשם כי האמור בתסקיר אינו מדויק בלשון המעטה וכי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה בפני קצין המבחן וכן כי הוצג בפני קצין המבחן מסמך מאת המעביד המודיע על פיטוריו של הנאשם במקרה של הרשעה.

לאור כל אלה התבקש שירות המבחן להבהיר את שארע.

או אז התקבל מסמך נוסף מאת שירות המבחן ובו נאמר כי התסקיר הראשון הוקרא לנאשם על ידי בא כוחו בניגוד לאמור בחוק.

שירות המבחן עמד על כך כי בפגישה עם הנאשם הוא מסר כי לא יפוטל מעבודתו אם יורשע ואף ציין כי מעסיקו אינו יודע כלל על העבירה והוא מעדיף שלא לספר לו על כך דבר ולהמציא ממנו מכתב בנושא זה, שמא תיוותר הרשעתו על כנה.

שירות המבחן הדגיש בפני הנאשם כי אם יחזור בו וריצה להמציא מסמך כזה, עליו להזדרז, שכן על קצין המבחן המטפל בו לצאת לשירות מילואים. בפועל הועבר לקצין המבחן המסמך הנזכר לעיל, אך היה זה לאחר שהתסקיר כבר נשלח לבית המשפט.

לאחר הדיון שהתקיים, לאחר קבלת התסקיר, קיים שירות המבחן פגישה נוספת עם הנאשם ועם אביו.

הנאשם הודה בהחזקת האלה והסכין, אך שלל כוונה פלילית בביצוע העבירה. שירות המבחן ציין כי בשיחה הנוספת התרשם כי עתה מבין הנאשם את משמעות העבירה ומביע חרטה על ביצועה.

שירות המבחן ציין כי לאור נטילת האחריות, בהעדר עבר פלילי ולאור הפגיעה העתידית בתעסוקתו, הוא ממליץ על ביטול ההרשעה.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן

יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, הוא אף סטודנט ודרכים רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו עסקינן בעבירה של החזקת סכין בנסיבות הנזכרות לעיל.

על כך אמר ביהמ"ש העליון :

"חשיבות רבה, יש להעניק גם לתכלית החוק. העבירה בה עסקינן נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עימה "תרבות הסכינאות". הפסיקה עמדה על כך פעמים רבות:

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנים היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו) "ע"פ 2047/07 הנוק נ' מדינת ישראל, פסקה ו(4) לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (טרם פורסם, 14.5.2007)....

לא אוכל לקבל את טענת המבקש לפיה החזקת סכין הינה התנהגות "חוקית, שכיחה ונפוצה", וזאת בייחוד בשים לב לנסיבות החזקתה לפי לשון העבירה - ברשות הרבים. אתקשה להסכים עם תיאורו של המבקש אשר מפיו נדמה היה כי כל אדם היוצא את ביתו בבוקרו של יום נוטל עימו את סכיניו, משל הייתה ארנקו או

מפתחות ביתו. זאת ועוד, הגדרת המונח "סכין" בחוק העונשין נועדה לצמצם את טווח המקרים שבהם יורשע אדם המחזיק בחפץ תמים, בעל מאפיינים של סכין. בסעיף 186(ב) נקבעה חזקה לפיה החזקת אולר הינה למטרה כשרה, כאשר המחוקק החריג מן הסעיף החזקה של אולר במוסדות שונים ובכלל זה, במוסדות חינוך. יש להסכים גם עם טענת המשיבה לפיה פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות.

(ראה ע"פ 7484/08 פלוני נ. מ"י).

ועוד נאמר:

"מעבר לדרוש יוער, כי בצדק קבע בית-המשפט המחוזי בפסק-דינו, כי המבחן להימנעות מהרשעה הוא חריג לכלל. שכן, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ראו ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"דנב(3) 337). ואכן, כפי שקבע בית-המשפט המחוזי, במקרה דנן לא מתקיים חריג זה.

אין צורך להכביר במילים באשר לחומרה שהמחוקק ובתי המשפט מייחסים לעבירה של החזקת סכין. עצם החזקתה של סכין, היא שהופכת אותה לזמינה ומדיניות הפסיקה להחמרה בגין עבירות אלה אינה מאפשרת ויתור על הרשעה. לכך יש להוסיף הן את העובדה, כי ברכב בו נהג המבקש נמצאו גם שתי אלות והן את העובדה, כי מדובר בשעת לילה מאוחרת."

ראה: רע"פ 529/10

הנה כי כן, אין המקרה שבפנינו מתאים להימנעות עם המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן יהיה להימנע מהרשעה.

למעלה מן הצורך אתייחס גם למבחן השני, שהוא מצטבר למבחן הראשון.

ערה אני לכך שסוף דבר הוצג מסמך מאת חברת הבניה בה מועסק הנאשם ולפיה הרשעה תפגע בתעסוקתו בעתיד.

אולם אודה ולא אבוש כי נסיבות הצגתו של מסמך זה תמוהות

לכתחילה הוגש תסקיר שירות מבחן ולפיו התקשה הנאשם בקבלת אחריות על מעשיו ואף לא הבין את חומרתם ומשמעותם. בשיחה עם שירות המבחן ציין הנאשם כי הרשעה לא תשפיע על העסקתו וכי הוא מעדיף שמעסיקו לא יידע כלל ועיקר על ההליך הפלילי.

והנה לאחר שב"כ הנאשם טען בבית המשפט כי האמור בתסקיר אינו נכון כלל ועיקר ושירות המבחן נתבקש להבהיר הדברים לאור טענות קשות אלה, התברר כי אכן כפי שנרשם מלכתחילה בתסקיר, בפגישה הראשונה עם הנאשם, הוא אכן מסר לשירות המבחן כי הרשעה לא תשפיע על עתידו ורק לאחר מכן הועבר אל שירות המבחן מסמך האומר אחרת. ועוד התברר למרבית הפליאה, כי למרות פרק הזמן הקצר שעבר בין מתן התסקיר הראשון להבהרה, ולמרות שהנאשם לא קיים מפגשים נוספים ולא עבר כל הליך טיפולי, הרי שגישתו לאירוע השתנתה מן הקצה אל הקצה ועתה הוא נוטל אחריות מלאה, מביע חרטה ומבין את מלוא משמעות מעשיו.

בלשון העם יש לומר כי הנאשם, לאחר שקיבל את התסקיר הראשון שאף הוקרא לו בניגוד לחוק, ביצע "מקצה שיפורים".

ברי כי בנסיבות אלה, יכולתי ליתן לתסקיר השני של שירות המבחן אך משקל מסויים מאוד.

כך או כך, שירות המבחן אמון על האינטרס של הנאשם ועליו בלבד. בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרס הציבורי. בית המשפט מביא את המלצות שירות המבחן במכלול שיקוליו וזאת כשיקול מבין כל השיקולים אך לא כשיקול בלעדי.

על כן ולאור כל האמור לעיל, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ובאשר לעונש שיש לגזור על הנאשם.

מתחם הענישה שהציגה התביעה נכון וראוי.

התחשבתי לענין העונש בגילו הצעיר של הנאשם, בחלופ הזמן, בהודאתו של הנאשם ובהעדר העבר הפלילי.

אני גוזרת על הנאשם חודש מאסר לריצוי בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות במתכונת שהתווה הממונה

על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 3/12/14.

עוד אני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1/3/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

סכין ואלה שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, במעמד הצדדים.